

Pankkiunioni valmiiksi

Vuoden 2018 lopulla Euroopan parlamentti, komissio ja neuvosto eli jäsenmaat pääsivät sopimukseen uudistuksista pankkiunionin syventämiseksi ja pankkien riskien vähentämiseksi.

Pankkisäätelypaketti on osa **finanssikriisin jälkeisiä uudistuksia**, joiden tavoitteena on vahvistaa:

- pankkien elvytystä ja kriisinratkaisua
- pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia
- yhteistä kriisinratkaisumekanismia

Pankkipaketti koostuu kolmesta pääpilariista.

I. Vakautta ja kasvua vakavaraisuusvaatimuksilla (CRD-V/CRR-II)

Päivitetyllä rahoitusalan sääntelyllä huolehditaan riittävästä puskurista eli omista varoista pankkien taseilla tappioiden kattamiseksi. Samalla lisätään finanssilaitosten luotonantokapasiteettia, jotta saadaan aikaan entistä syvemmät ja likvidimmät pääomamarkkinat.

Vipuvaikutusta ja pitkän aikavälin likviditeettiä tarkastellaan vakavaraisuuden laskentamalleista entistä tarkemmin.

- **Vieraan pääoman eli velan vipuvaikutus** saa olla enintään 3% taseesta. Suurimmille, globaalisti merkittävillä toimijoille paketti asettaa tiukemmat vaatimukset leviämisaikutuksen estämiseksi.
- **Pysyvän varainhankinnan vaatimus eli nettorahoitussuhde (NSFR)** huolehtii, että laitoksella on riittävä rahoitus eli likviditeetti vastaamaan rahoitustarpeisiinsa yhden vuoden aikana sekä normaaleissa että stressitilanteessa.

Vakavaraisuusvaatimukset ottavat huomioon pankin koon ja merkityksen rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Hallinnollista taakkaa raportoinnista vähennetään pienten pankkien kohdalla.

Ajoin lakipakettiin **ympäristöllisten, yhteiskunnallisten ja hallinnollisten riskien asianmukaista huomioimista**. Jatkossa finanssivalvoja huomioi näitä riskejä arvioidessaan pankkien vakavaraisuutta ja kriisinsietokykyä.

II. Uusilla säännöillä selkeyttä ja ennakoitavuutta pankkien elvytykseen ja kriisinratkaisuun (BRRD & SRMR)

Pääomavaatimusten lisäksi uudistuksessa sovittiin kehyksestä, tiekartasta, jota jatkossa noudatetaan maksuvaikeuksiin joutuneiden pankkien kohdalla. Uudistukset tuovat EU-tason sääntelyyn kansainvälisen tason eli finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän standardit, kuten koskien vaatimuksia kokonaistappionsietokyvystä.

Tiekartta määrittää edellytykset muun muassa varhaisille toimenpiteille sekä velkojien oikeuksille tappiutilanteessa. Selkeät säännöt kriisitilanteessa lisäävät ennakoitavuutta. Vahvistamalla velkojan ja sijoittajan vastuuta kriisien sattuessa turvataan jatkossa vahvempi suoja eurooppalaiselle veronmaksajalle.

III. Riskien jako - yhteinen talletussuoja (EDIS)

Pankkipaketin kolmas pilari koskien yhteisen euroalueen talletussuojan osalta ei sen sijaan ole edennyt kuluneella kaudella. Aloitteella on sekä tukijansa että vastustajansa:

- **Yhteinen talletussuoja on pitkällä aikavälillä markkinoita vakauttava ja luottamusta lisäävä elementti.** Euroalueen yhteinen talletussuoja vahvistaisi sekä tallettajien että markkinoiden uskoa pankkijärjestelmäämme mahdollisissa kriiseissä.
- **Ensin on kuitenkin ratkaistava nykyiset ongelmat ja vähennettävä riskejä,** ennen kuin yhteistä talletussuojaa voidaan ajatella.

Yhteiseen talletussuojaan ei siis voida siirtyä ennen kuin moni muu asia on sitovasti ratkaistu ja hoidettu kuntoon yhdessä:

- Jäsenvaltioiden julkisen velkaantumisen kasvulle on luotava nykyistä sitovammat jarrut.
- Pankkien napanuora valtion velkakirjoihin on katkaistava. Siinä missä Suomessa pankeilla on vain vähän valtion velkakirjoja, Italiassa niitä on hyvin merkittävästi.
- Jo nyt päätetyt toimet pankkiunionin loppuunsaattamiseksi on toteutettava.

Yhteistä talletussuojaa voidaan harkita sen jälkeen, kun on varmistettu, että jäsenvaltiot ja pankit eivät ylivelkaannu ja kun pankkien pääomitus ja tappionkantokyky ovat riittävällä tasolla. Olennainen osa tätä kokonaisuutta on myös yhteinen pankkikriisirahasto SRF, joka kootaan pankeilta kerättävillä maksuilla.